

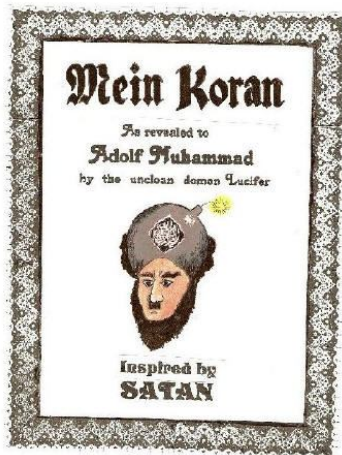

Sandheden skal gøre Eder frie!

Indhold	Side
Når holdninger forbydes.....	2-3
Et slag mod den juridiske terror.....	4
Et "godt" menneske.....	4
Udo Voigt fra NPD.....	5
Østeuropæerne stjæler arbejdet.....	6
Stor succes for aftale.....	6
Sigøjnerbanderne hærger.....	7
Sludder på Internettet.....	8

En krænkelse af Mein Kampf?

Der synes ikke at være nogen grænse for, hvor meget det nazistiske værk Mein Kampf skal udsættes for. Nu sammenlignes det på Internettet med den muhamedanske Koran, og nazisterne er selvfølgelig fornærmede.

Amerikanske nazister protesterer mod den grove krænkelse, der er overgået førerens bog Mein Kampf på Internettet, hvor ukendte personer har fremstillet en hybrid-forside af Mein Kampf og Koranen. Skønt krænkelsen er åbenbar, så må man dog stadig fastholde, at vor ytringsfrihed er det vigtigste, også vigtigere end nazisternes meget forståelige vrede over at blive sammenlignet med muhamedanere gennem sammenligningen af Mein Kampf og Koranen. Om det fører til retssag vides endnu ikke.

I USA har en kristen kirke nu opfordret til at afbrænde Koranen, og kirkens præst har udtrykt det på denne måde: "Det er en pligt for alle kristne at afbrænde Koranen." Og i denne forbindelse må vi endnu engang minde læserne om, at det danske politis påstand om eksistensen af et forbud mod at afbrænde Koranen er en tåbelig og manipulerende løgn, opfundet af en samvittighedsløs kriminalkommissær under Muhammed-krisen. Der findes naturligvis ingen paragraf i den danske lovgivning, der forbyder borgere at afbrænde deres egne bøger, uanset om det så er Koranen eller et Anders And-blad. Det vidste kriminalkommissæren da også udmærket, men han løj helt bevidst for danske offentlighed af hensyn til de fremmede muhamedanere. Det danske politi er desværre helt upålideligt i alle sager angående de fremmede.

Hør Radio Holger !

Radio Holger Internet kan høres som "streaming" eller download på hjemmesiden www.radioholger.dk, og der sendes nu i det velkendte og praktiske lydformat "mp3". Radio Holger Internet er de danske indvandrermotstanderes stemme.

Sammenslutning af NPD og DVU:

De største patriotiske partier i Tyskland skal nu slutes sammen, så man kan vinde ny styrke til deltagelse i de mange delstatsvalg i 2011. I mange år har man ivrigt talt om en sammenslutning af Nationaldemokratische Partei Deutschlands og Deutsche Volksunion, men først nu bliver det til virkelighed. Det sker efter afholdelsen af en parti-afstemning i NPD, der gav over 90 procent af stemmerne til fordel for en sammenslutning. Og der er da heller ingen tvivl om, at hele det patriotiske miljø i Tyskland vil blive væsentligt styrket ved denne sammenslutning, både på delstatsniveau og også på forbundsniveau, da sammenslutningen jo gør en repræsentation i Forbunds-dagen realistisk. Sammen-slutningen må således hilses med meget stor glæde over hele det patriotiske Europa.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden

I Danmark er der ingen tradition for at have politiske fanger, og alligevel bliver stadig flere danskere dømt og fængslet for offentligt at have udtrykt en holdning, der er i modstrid med den såkaldte offentlige mening. Jeg er selv en af dem, og min store forseelse var, at jeg i en lokalradio i 2006 sagde, at libanesere med et dansk pas ikke er danskere men blot danske statsborgere. Det var en forbrydelse at sige det, mente Byretten og Landsretten bekræftede senere, for denne opfattelse måtte åbenbart ikke komme til offentlighedens kundskab. Hvorfor man fra myndighedernes side vil forhindre borgerne i at skelne mellem danske statsborgere og danskere, det ved jeg ikke, men det er dog helt sikkert, at en fængselsdom ikke forhindrer det, for jeg agter også efterfølgende at blive ved med at sige sandheden om de fremmede, sådan som jeg og mange andre danskere nu engang opfatter den. Og jeg mener faktisk også, at jeg har lov til at udtrykke min holdning til de fremmede og til verden i almindelighed, også når denne holdning går imod den på bjerget rådende. Det er vel egentlig også selve ideen bag demokratiet, men nu tror vore politikere og myndigheder tilsyneladende ikke mere på demokratiet. Men jeg tror på demokratiet, og derfor kan jeg heller ikke anerkende en domstols ret til at idømme straffe, hvis der siges noget, som går imod den offentlige mening. Men domstolene har idømt mig fængselsstraf for at have "en forkert holdning", og noget så mærkeligt gik naturligvis ikke ordentligt til, det kunne det jo ikke, for i et demokrati dømmes man som bekendt ikke folk for deres holdninger. Nej, domstole med demokratiske idealer kan ikke dømme for noget sådant, men man kan låne idealer fra den stalinistiske retstradition, og det gjorde man så. Der var altså tale om en ren skueproces efter bedste sovjetiske mønster, og dette betød i praksis, at domstolene konsekvent nægtede at komme ind på sagens substans. Man ville absolut dømme mig, for jeg havde jo den "racistiske" lokalradio Radio Holger, men man ville egentlig ikke tale om, hvad jeg skulle dømmes for. Det blev blot konstateret, at jeg havde overtrådt §.266b,

og man ville ikke nærmere ind på, hvordan denne overtrædelse kunne finde sted. Jeg fik således aldrig at vide, hvorfor det er en overtrædelse af §.266b at skelne mellem danske statsborgere og danskere, hvilket slet ikke er indlysende. I betragtning af de utroligt mange retsmøder og den lange sagsbehandlingstid er det ufatteligt, at både Byretten og Landsretten kunne undgå at komme ind på sagens substans, men det er desværre et faktum, og jeg forstår derfor stadig ikke, hvorfor det anses for en overtrædelse af §.266b at skelne mellem danske statsborgere og danskere. Heller ikke i domsudskriften var der en forklaring på dette forhold. Skønt domstolens jurister ikke kan anvende "racistiske" ord og begreber korrekt, at de intet ved om racismen som ideologi og slet ikke forstår, hvad en ideologisk diskussion overhovedet er, så nægter domstolene alligevel den sigtede ret til at forklare baggrunden for de udtalelser, som han er sigtet for. Domstolens jurister foretrækker således at leve i total uvidenhed om racisme-sagernes egentlige baggrund, og hvad værre er, de foretrækker sandelig også at afgøre sagerne på basis af samme uvidenhed. Men det er end ikke det værste ved §.266b-sagerne, det værste er det uhyrlige brud på alle retstraditioner, som disse sager repræsenterer. Domstolene nægter de sigtede at føre sandhedsbevis for de påstande, som de er sigtet for, hvilket naturligvis kun gør sagerne endnu mere groteske. En injuriersigtelse kan man frigøre sig fra, hvis man kan påvise, at man faktisk har talt sandt, men er man sigtet efter §.266b bliver man frataget ordet, når man forsøger at påvise sandheden i den påstand, som man er fremkommet med og sigtet for. Første gang jeg oplevede det i Københavns Byret, troede jeg simpelthen ikke mine egne sanser, for hvordan skulle det dog være muligt, at de danske domstole kan se bort fra, hvad der er sandt? Her gælder det åbenbart ikke sandheden, og kun sandheden!

Fortsættes side 3

Når holdninger forbydes - *fortsat*

Jeg har deltaget som sigtet efter §.266b i mange retssager, og nu er jeg efterhånden blevet klar over, at domstolene konsekvent gør alt for at forhindre, at de sigtede får lejlighed til at føre sandhedsbevis for deres påstande. I en §.266b-sag har man nemlig ikke brug for sandheden, den er kun til besvær, for hvad nu hvis den sigtede kan bevise, at han har ret i de påstande, som man vil dømme ham for? Nu er jeg imidlertid blevet idømt 30 dages fængsel, og så er spørgsmålet jo, hvordan man overhovedet kan være politisk fange i Danmark? Hvordan være politisk fange i et demokratisk samfundssystem, der pr. definition slet ikke har politiske fanger? Havde det været i Sovjetunionen, så havde der ikke været noget problem, for deres straffesystem var indrettet til politiske fanger, men i Danmark er straffesystemet udelukkende opbygget med henblik på at tage sig af småtyve, bedragere og bankrøvere. Det forekommer mig unægtelig meget mærkeligt, at jeg nu skal omgås folk, der har stjålet fra andre eller har bedraget andre, og den eneste ting jeg selv kan bidrage med til den fælles konversation og gode stemning på afdelingen er, at jeg sagde noget i en lokalradio i 2006. Det vil vist ikke falde i god jord hos de andre fanger, for det er jo ret beset ikke særligt imponerende. For overhovedet at kunne erhverve mig nogen respekt fra de andre fangers side, så bliver jeg vel nødt til at begå en rigtig forbrydelse? Det lyder måske ikke pænt, men på den anden side - en ting er at sidde i fængsel for en forbrydelse, noget andet er at sidde i fængsel for ingenting! Hvordan kan man det? For der er jo reelt tale om ingenting; jeg har en mening om de fremmede, og jeg udtrykker den, og hvad så? Og hvordan egentlig med rehabiliteringen? Det danske rets- og fængselsvæsen lægger stor vægt på, at kriminelle kan rehabiliteres, og det kan nemt forstås, så længe man kun har med almindelige kriminelle at gøre. Men hvordan rehabiliterer man en person, der bare har nogle forkerte meninger? Skal han afsværge sine egne meninger og antage de af regeringen og Folketinget autoriserede meninger? Og er disse "politiske" meninger nu også virkelig de politisk korrekte

meninger? Kan kriminalforsorgen overhovedet formulere de politisk korrekte meninger politisk korrekt, så man kan formidle dem videre til den, der skal rehabiliteres? Jeg tillader mig lige ud at tvivle på, at kriminalforsorgen overhovedet råder over personale af en sådan karakter, at de kan gennemføre en åndelig rehabilitering af en person med kætterske tanker. Dette kræver jo noget helt andet og mere end blot det at gå og låse døre op og læse Ekstra Bladet i frokost-pausen. Afsluttende skal jeg da gerne indrømme, at jeg finder hele tanken om eksistensen af forbudte holdninger og ord fuldstændig latterlig, og at jeg ikke kan tage de politikere og myndigheds personer alvorligt, der forsøger at gennemtvinge noget sådant. Det er mig i det hele taget umuligt at anse en overtrædelse af §.266b for en kriminel handling, og jeg føler mig aldeles ikke som en kriminel, skønt jeg efter domstolens opfattelse talrige gange har overtrådt denne paragraf. Jeg føler mig snarere som et offer for et forrykt tyranni, som en af ytringsfrihedens martyrer, og nu søger jeg efter den eller de skyldige, der har ansvaret for at fratage mig min grundlovssikrede ytringsfrihed. Er den skyldige statsadvokaten, som rejste sigtelsen efter §.266b, eller er det dommerne, der dømte i overensstemmelse med statsadvokatens påstand? Kan det være Folketinget og justitsministeren, som har ansvaret for, at jeg er blevet berøvet min gode demokratiske ret til at mene noget andet end de herskende. Folketinget stemte for §.266b og justitsministeren håndhæver den afsindige paragraf, og nogen må jo være ansvarlig for denne skamplet på demokratiet.

Medierne skriver i juli: »Myndighederne har intet overblik over antallet af blandt andet østarbejdere i Danmark. Et historisk mørketal ser nu dagens lys. Alt imens stadig flere danskere mister deres job, har hverken forskere, fagforeninger eller myndigheder vidst, hvor mange østarbejdere, der udfører arbejde i Danmark. Men nye udregninger viser, at op mod 44.000 østarbejdere var udstationeret herhjemme i 2009.« Dette er den sørgelige sandhed, østarbejderne stjæler arbejdet fra danskerne.

Et slag mod den juridiske terror

Det første slag er rettet mod den juridiske terror, som muhamedanerne har forsøgt at indføre overalt i den vestlige verden i den hensigt at beskytte profeten Muhammeds temmelig tvivlsomme rygte. Tirsdag den 27. juli vedtog Repræsentanternes Hus i USA således enstemmigt den såkaldte "Speech Act", hvis formål er at beskytte amerikanske forfattere og udgivere mod de juridiske konsekvenser af åbenlyst grundløse injuriedomme afsagt i lande, hvis borgere ikke nyder samme stærke beskyttelse af ytringsfriheden, som den, der garanteres den amerikanske grundlovs første forfatningstillæg (First Amendment). Hidtil har de såkaldte injurieturister kunnet ramme amerikanske forskere, forfattere og journalister ved at få dem dømt ved udenlandske domstole – typisk i England – og har dermed undertrykt deres ret til frit at publicere på tryk eller elektronisk. Forud for afstemningen i Repræsentanternes Hus havde det amerikanske Senat – ligeledes enstemmigt – vedtaget loven.

Et "godt" menneske?

Der er så mange gode mennesker, der drager land og rige rundt og holder velbesøgte foredrag om menneskerettigheder og ligestilling. Men kan vi nu stole på, at disse personer også virkelig er gode mennesker, bare fordi de nu taler og taler om alt det rigtige, om alt det politisk korrekte. Medierne skriver: »En tidligere svensk politichef er blevet idømt seks år og seks måneders fængsel for en række sexovergreb. Manden skal også betale sine ofre i alt 300.000 kroner i erstatning. Södertörns tingsret dømte Göran Lindberg for blandt andet vold, voldtægt, grov voldtægt, køb af seksuelle ydelser og alfonseri. Inden dommen havde den 64-årige alene erkendt køb af seksuelle ydelser, der er ulovligt i Sverige. Dommen er mildere end anklagerens påstand, som lød på fængsel i otte år. Lindberg var tiltalt for i alt 23 overgreb, men blev blandt andet frikendt for tre tilfælde af alfonseri og en påstået voldtægt. Retten fandt også, at han skulle frikendes for at have forberedt voldtægt af et barn.

©BNP: I det "nye" London bevæger mellemøstlige spøgelses sig gennem gaderne som i en horrorfilm.

Göran Lindberg var tidligere en af Sveriges mest kendte politichefer og var en hyppigt anvendt foredragsholder. Han holdt blandt andet foredrag om ligestilling, respekt, seksuel chikane og mobning. Før Lindberg blev politichef i Uppsala, var han rektor for den svenske politihøjskole.«

Dette er interessant, fordi det afslører et ofte forekommende forhold, at nogle af de mest udprægede politisk korrekte personer blot er forbrydere, der endnu ikke er blevet afsløret. Den megen tale om alt det "gode" og det politisk korrekte bliver igen og igen til et skalkeskjul for uhyrlige forbrydelser, netop fordi folk ikke er på vagt over for de meget politisk korrekte personer, og disse personer derfor har rig lejlighed til at udføre deres forbrydelser. De politisk korrekte meninger bliver således blot til en maske over en sump af grove og umenneskelige forbrydelser. Og alle forsøg på i offentligheden at fremstå som et "godt" menneske bør derfor vække vor mistanke over for den pågældende.

Det er en meget populær men også fejlagtig opfattelse, at et politisk parti kan undvære et ideologisk grundlag. Misforståelsen opstår alene på grund af den selvopgivelse, der karakteriserer de eksisterende partier. For disse partier er gamle og trætte og formår ikke længere at holde fast ved deres oprindelige målsætning, dvs. deres ideologiske grundlag. Partierne er degenererede til ligegyldige organisationer, der alene eksisterer for deres egen skyld. Den oprindelige ideelle stræben er væk, og tilbage er bare opportunisten.

Partilederen for Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD), Udo Voigt.

Udo Voigt er uden tvivl den mest indflydelsesrige tyske patriotiske politiker. Han blev født 1952, og han har bl.a. været flyvetekniker og kaptajn i den tyske hær. Siden 1996 har han været partiformand for partiet Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD), og i september 2006 blev han valgt til Berlins Områdenævn i Treptow-Köpenick distriktet. Udo Voigt har i årevis været udsat for en grov forfølgelse fra det officielle Tysklands side, og både de etablerede politiske partier og de tyske medier har utallige gange forsøgt at få ham dømt i retssager. Der er således blevet anlagt en lang række retssager mod Udo Voigt som NPDs leder, idet man med alle midler forsøger at komme partiet til livs, men alle forsøg på at bringe NPD i vanskeligheder er blevet forhindret. Og som man vel kunne vente det i betragtning af Tysklands direkte barbariske censurlovgivning, har man forsøgt at få Udo Voigt anklaget efter den såkaldte Holocaust-lovgivning, der giver strenge fængselsstraffe, hvis man er uenig med det officielle Tyskland i synet på anden verdenskrig. Men Udo Voigt har med succes forsvaret sine udtalelser om denne sag, skønt han naturligvis som alle andre tyske patrioter har en hel anden opfattelse end den politisk korrekte også på dette område. En medvirkende årsag til denne succes er Udo Voigts begavelse, der har gjort det muligt for ham at påvise de absurde fejl i den officielle og helt latterlige historiskrivning. Udo Voigt er dog ikke revisionist, men som tysk patriot kan han selvfølgelig ikke acceptere den perfide bagtalelse af Tyskland

som ikke alene udlandet men også det officielle Tyskland utroligt nok hengiver sig til. At Udo Voigt også er blevet forfulgt af netop denne grund viser blot, at enhver form for selvstændig tænkning stadig anses for nærmest kriminelt i Tyskland. Men både angrebene på partiet NPD og på Udo Voigt er løbet ud i sandet, skønt de tyske journalister utallige gange har proklameret, at det nu var ude med begge.

Pressemeddelelse fra DF

(DF) Dansk Folkepartis medlem af Europa-parlamentets Tyrkiet-delegation, Morten Messerschmidt, udtrykker dyb undren over, at den britiske premierminister, David Cameron, åbner op for tyrkisk medlemskab af den Europæiske Union. Udmeldingen kommer oven på en længere periode med politiske tilbageskridt for den islamistiske, tyrkiske premierminister, Erdogan, som ud over sin anti-israelske retorik og flirten med det iranske mullah-styre er ved at gennemføre en islamisering af det tyrkiske samfund. "Det kommer som noget af en overraskelse for mig, at den britiske premierminister, David Cameron, efter at have vundet valget i Storbritannien, hvor vælgerne er åbenlyst trætte af den stigende indvandring til landet, som en af sine første embedsgjerninger vælger at invitere Tyrkiet til at blive fuldt medlem af EU. Det virker som et ugenomtænkt og forhastet skridt, der på sigt vil underminere den Europæiske Union fuldstændigt, hvilket også er det eneste rationale jeg kan udlede af den udmelding," siger Morten Messerschmidt. "Adskillige EU-lande balancerer i disse år på randen af et nationaløkonomisk sammenbrud, herunder Storbritannien, der er dybt forgældet. Det giver således stof til ekstra undren, at den nyvalgte britiske premierminister udsender et signal om, at han vil sætte EU-landene under et ekstremt økonomisk pres ved at invitere det underudviklede og borgerkrigshærgede Tyrkiet ind i Unionen med dertilhørende fri bevægelighed for arbejdskraften," siger Morten Messerschmidt.

Menneskerettigheder?

FN-organisationen sørger ofte for det underholdende moment i den politiske diskussion, og det er ikke mindst i forbindelse med de såkaldte "menneskerettigheder", at morskaben opstår. Nu har FN afgjort, at det er en menneskeret at have adgang til rent vand, og så er spørgsmålet naturligvis, hvordan en sådan "menneskeret" i praksis skal udmøntes. Der findes vel et par milliarder mennesker rundt omkring i verden uden adgang til rent vand, og nu vil FN så rense deres beskidte vand for dem. Det bliver meget spændende at se, hvordan dagdriverne i FN har til hensigt at rense al det vand for folk. Men man kan jo også tvivle på, at FNs vedtagelse overhovedet får nogen betydning for folks beskidte vand, for eet er at erklære noget, noget andet er at få virkeligheden til at ligne det, der er erklæret. Og sådan er det jo med de såkaldte menneskerettigheder, det er ikke noget, der eksisterer andre steder end i hovederne på de kosmopolitiske dagdrivere i de internationale organisationer.

Østeuropæerne stjæler arbejdet

De åbne grænser er den største ulykke, der kan tænkes, og nu føler også helt almindelige danske arbejdere, hvad de åbne grænser egentligt betyder. Østeuropæerne stjæler deres arbejde, simpelthen fordi østeuropæerne underbyder de danske arbejdere. Medierne skriver: »Dansk lov kræver, at langt de fleste af de udenlandske firmaer skal registrere sig, når de arbejder i landet. Alligevel har myndighederne kun kontrol med 105 ud af de 2.343 tyske og østeuropæiske firmaer, der udfører arbejde i Danmark. Det betyder, at op mod 95 procent af østfirmaerne tilsyneladende arbejder ulovligt i Danmark, viser tal fra Skat og Arbejdstilsynet. Når østfirmaerne ikke er på listen, kan Arbejdstilsynet og fagforeninger ikke tjekke om løn og sikkerhed er i orden. »Vores folk mister arbejdet til udlændinge til den halve løn, fordi vi ikke kan finde firmaerne og sikre overenskomst, når registret ikke virker«, siger Poul Erik Skov Christensen, der er formand for 3F.« Nej, fra myndighedernes side skal de danske arbejdere ikke vente megen hjælp, de er nødt til selv at presse

østfirmaerne ud af markedet, om nødvendigt ved at blokere deres arbejde, så de bliver ruinerede. Hvis ikke de danske arbejdere er parate til at gribe hårdt ind over for østeuropæerne, så ender de alle som sociale tilfælde, det kan de lige så godt erkende.

Stor succes for aftale

Fra bladet National i dag den 30.7.2010

Aftale med Libyen stopper indvandringen til Italien. Aftalen med Libyen om et krafttiltag mod illegal indvandring over Middelhavet har været en stor succes. Strømmen af båd-emigranter til Italien er næsten helt ophørt - de fleste stoppes allerede inden de begiver sig ud på åbent hav. Italien har også ifølge aftalen mulighed for umiddelbart at sende indvandrere tilbage, der lægger til ved kysten. Dette har skræmt mange afrikanere fra at begive sig ud på den farefulde rejse. Nyhedsbureauet „Ansa“ rapporterer således, at kun 170 illegale indvandrere er nået frem til Italien i år indtil den 4. april. Det er en fantastisk nedgang på 96 procent jævnført med samme periode forrige år. Disse tal præsenteredes af indenrigsminister Roberto Maroni på et møde i Schengen-komiteen, der varetager det "pasløse" samarbejde i EU. Indenrigsminister Roberto Maroni tilhører det indvandringskritiske parti Lega Nord, hvis formand blandt andet har udtalt, at uvelkomne både burde beskydes, hvis de ikke vender om efter en advarsel. De afrikanerne, som alligevel når frem til Italien, gør det nu ofte via Tunesien, og man frygter for, at menneskesmuglerne vil lægge deres ruter om. Samtidigt mærker både Grækenland og Spanien et øget emigrationstryk.

Muhamedansk censur i Holland. Af frygt for at fornærme muslimer har et hollandsk hospital fjernet tre malerier med glade grise. Kunstneren er forbløffet. »Bor vi stadig i Holland? Her burde man ikke forvente den slags.« Sådan lyder reaktionen fra den hollandske kunstner Sylvia Bosch, efter at et hospital i byen Leerdam med øjeblikkelig virkning har fjernet tre af hendes malerier af frygt for at krænke muslimer. Årsagen til selvcensuren er, at de udstillede malerier forestiller grise, der i islam betragtes som urene dyr.

Et hykleri uden mæge

Den højtlønnede generalsekretær for organisationen Red Barnet, Mimi Jacobsen, skriver følgende på Politiken.dk: »Næsten 400.000 børn er lige nu i fare for at dø af sult i Niger. Det svarer stort set til befolkningstallet i Århus og Aalborg tilsammen. Billederne fra tidligere sultkatastrofer gentager sig. Udspilede maver, udhulede kinder, børn, der vejer 3-4 kilo – eller det samme som en dansk nyfødt – når de er 2 år gamle. Denne gang ser vi det bare ikke. Ikke et ord om sultkatastrofen her midt i sommervarmen. Men det foregår lige her og nu. Og hjælpen lader vente på sig. Sahel-området i det vestlige Afrika er ramt af en massiv sultkatastrofe. Og et af verdens fattigste lande, Niger, er hårdest ramt. FN's koordineringschef i landet udtaler, at krisen er af en størrelse, som vi ikke har set tidligere. En halv million nigerske børn lider af moderat akut underernæring, og 87.000 lider af svær akut underernæring. Red Barnet og andre organisationer udfører allerede et omfattende, livreddende hjælpearbejde i landet, men uden flere penge til helt basal nødhjælp vil denne katastrofe blive værre end noget andet, vi før har set i Niger. Du kan redde et barns liv for de 400 kroner, som det koster at gennemføre en behandling af et barn, der lider af svær akut underernæring.« Dette lyder jo som om, at Mimi Jacobsen er et virkeligt godt menneske, der føler med verdens fattige. Men hvis det er sådan, hvordan kan det så være, at hun hvert år lader sig udbetale over en million kroner af den organisation, der skal redde alle de sultne børn? Kan hun være det bekendt? Hun påstår jo her, at bare 400 kroner kan redde et barns liv, og hvis vi skal tage dette alvorligt, så betyder det, at hendes løn alene kunne redde 2500 børn. Men disse børn bliver ikke reddet, for generaldirektør Mimi Jacobsen er ikke chef for Red Barnet af hensyn til verdens børn men af hensyn til sig selv, og hun har åbenbart behov for en meget høj løn. Men Mimi Jacobsen skammer sig ikke over at appellere til folk, der har langt mindre i løn end hende selv og sige, red et barn for kun 400 kroner! Hun vil ikke selv undvære noget som helst af hensyn til de sultne børn, men hun kræver over en million i

løn om året for at hjælpe dem. Hvis ikke dette er et beskidt hykleri, hvad er så? Og hvorfor skal en leder for en såkaldte velgørende organisation hæve en meget stor løn, det passer jo slet ikke med organisationens idealistiske holdning. Man kan også spekulere over, om Mimi Jacobsen stadig ville være generalsekretær i Red Barnet, hvis hvervet var ulønnet, som det burde være. Det tror vi ikke!

Sigøjnerbanderne hænger

Overalt i Danmark hænger sigøjnerbanderne i denne sommer. De kriminelle sigøjnere slår sig ned, hvor det passer dem, og her lever de i et ubeskriveligt svineri, mens de går på tyvetogter i omegnen. Sigøjnerbanderne deler sig op, kvinderne hengiver sig til tricktyverier, mens mændene klarer de mere grove tyverier og røverier. Sigøjnerlejerne bliver da også hurtigt oplagspladser for uhyre mængder af stjalne varer. Sigøjnerbanderne hænger overalt, på Hovedbanen, i supermarkeder, på motorvejene og i boligområderne, simpelthen overalt; disse bander er overordentligt erfarne i deres kriminalitet, idet sigøjnerne i banderne oplæres lige fra vuggen til at begå forbrydelser. Politiets indsats mod de hængende sigøjnerbander er svag og ineffektiv, idet man bestandigt undskylder sig med, at de kriminelle sigøjnere er EU-borgere og vanskeligt kan udvises. Men det er en tåbelig undskyldning, for der findes ingen konventioner, der har til hensigt at beskytte kriminelle skarer, der drager hængende rundt i landene. Når man påstår dette, så er det kun på grund af ulyst til at beskæftige sig med problemet. Der er ganske vist allerede udvist et mindre antal sigøjnere, men slet ikke nok, hvis det skal have nogen betydning for kriminalitetsbekæmpelsen. Det er da også i denne forbindelse værd at lægge mærke til, at politiet i Frankrig nu vil gribe helt anderledes hårdt ind mod sigøjnerbanderne, idet politiet agter at rydde et meget stort antal sigøjnerlejerne og udvise tusinder af sigøjnere. Her kunne det danske politi virkelig lære noget.

Formanden for partiet Sverigedemokraterna, Jimmie Åkesson, skriver følgende:

Svenskfientligheten och det rasistiska våldet mot svenskarna har länge varit ett allvarligt samhällsproblem, som Sverigedemokraterna har försökt föra upp på den politiska dagordningen. Det är hög tid att även de övriga partierna tar bladet från munnen och börjar bekämpa svenskfientligheten.

Sludder på Internettet

Der er desværre ubegribeligt meget sludder på Internettet, hvor der jo ikke findes nogen kvalitetskontrol. Men det værste er dog ikke, at privatpersoner lejlighedsvis skriver noget vrøvl på Internettet, det værste er, når helt ukvalificerede personer forsøger at oprette netleksika, der skal informere offentligheden om betydningsfulde ting. Mange netleksika er nærmest ulæselige, og ofte meddeler de blot dum snak. Et af disse leksika kalder sig for „Netleksikon”, og her finder man følgende latterlige formulering:

»Nationalsocialismen opstod i Tyskland omkring 1920 i det lille tyske parti Deutsche Arbeiterpartei (DAP), og blev op til magteovertagelsen i 1933 nærmest identisk med partiets og Tysklands leder Adolf Hitler, men før de blev myrdet, var der nazister, der stod i opposition til Hitler.«

Hvad der egentlig står her, det er jo ikke nemt at redegøre for. Det er et kaos af forvirret snak. Et parti bliver nærmest identisk med partiets og Tysklands leder? Hvad i alverden mener man dog med det? Hvordan bliver en person nærmest identisk med en bevægelse? Leder han denne bevægelse, eller hvad skrives der egentlig om? Og før de blev myrdet, var der nogle nazister, som stod i opposition til Hitler. Ja, næppe bagefter, det kan vel ikke tænkes, trods alt! Hvordan er det overhovedet muligt at skabe så mange logiske fejl i disse få linier? At de ”præsenterede” oplysninger også er direkte forkerte, det er så en helt anden ting. Nationalsocialismen var opstået i de østrigske og tyske arbejderforeninger længe før 1920. Men forfatteren til dette netleksikon kan end ikke skelne mellem nationalsocialismen som åndelig bevægelse og nationalsocialismen som organisation.

Nu vil nogen måske påstå, at det er da ligegyldigt, om der findes primitive og latterlige netleksika, men sådan er det jo ikke. Skolebørn og andre ubefæstede sjæle lader sig også påvirke af sådanne netleksika, og så er det jo galt. Hvis nogen får indtrykket af, at noget ubehjælpsomt sludder som det citerede skulle være relevant information, så formidles det videre på et eller andet tidspunkt. Betegnelsen „Netleksikon” burde være en beskyttet betegnelse, hvis anvendelse forudsatte en kvalitetsbedømmelse.

**Månedsskriftet Patrioten
Boks 1848, 2300 København S
www.patrioten.org
mail@patrioten.org
Ansvh. redaktør. Kaj Vilhelmsen**